

zajistila zjištění skutkové základny pro přezkoumání toho, jakými skutečnostmi měli porotcové za odůvodněnou příčinnou spojitost mezi provedeným násilím a vzešlou důležitou škodou na zdraví poškozené, již zjistili kladným zodpověděním první dodatkové otázky. Neučiniv tak, nemůže si stěžovati ani do formulace dodatkové otázky, která správnou a úplnou citací této přitěžující okolnosti ze zákonného ustanovení § 126 tr. zák. hová předpisům §§ 322 a 318 tr. ř. Poněvadž však kladným zodpovězením této otázky byla zákonná podmínka vyšší trestní sazby § 126 tr. zák. bezvadně zjištěna, není ani neúplnosti ani nejasnosti ve výroku porotců, a jsou oba důvody zmatečnosti podle § 344 čís. 6 a 9 tr. ř. uplatněny i v příčině této otázky bezdůvodně. Bezvadné zjištění zákonné vyšší základny pro vyšší trestní sazbu § 126 tr. zák. jest pro nejvyšší soud závazné; nepřipustně tedy se domáhá zmateční stížnost důvodem zmatečnosti podle § 344 čís. 10 a 12 tr. ř. (správně jen podle tohoto ustanovení) pominutí této vyšší sazby, hodnotíc podle kuse citovaného znaleckého posudku samovolně a proti výroku porotců nepřipustně domnělý jejich omyl při zjištění příčinné spojitosti, o níž byla shora řeč. V tomto bodě tudíž proti zákonu provedenou, ostatně však bezdůvodnou zmateční stížnost bylo proto zahrnouti.

Čís. 3356.

Je-li kladným zodpověděním hlavní otázky zjištěn skutek vykazující všechny náležitosti objektivní a subjektivní skutkové podstaty zločinu žhářství podle § 166, 167 e) tr. zák., trestného podle § 167 e) tr. zák., má záporné zodpovědění dodatkové otázky, zda povstala z toho (t. j. z činu uvedeného v hlavní otázce) poškozeným značná škoda, jen za následek, že skutek nesmí býti kvalifikován jako zločin žhářství podle §§ 166, 167 c) tr. zák. a že důsledkem toho nesmí býti vzat za podklad trest § 167 d) tr. zák., t. j. trest doživotního těžkého žaláře, nemění však nic na použitelnosti trestní sazby podle § 167 e) tr. zák.

Nejde o vykročení z mezí zákonné trestní sazby, nýbrž o vykročení z mezí práva zmírňovacího, byl-li sice trest vyměřen podle správné trestní sazby (§ 167 e) tr. zák.; těžký žalář od 10 do 20 let), ale trest s použitím § 338 tr. ř. snížen (na 15 měsíců těžkého žaláře) pod nejnížší mez podle tohoto ustanovení přípustnou (§ 344 čís. 12 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 21. prosince 1928, Zm I 675/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Hoře Kutné ze dne 13. října 1928, pokud jím obžalovanému, odsouzenému pro zločin žhářství podle §§ 166, 167 e), zločin veřejného násilí podle § 81 a zločin těžkého poškození na těle podle §§ 152, 155 b) tr. zák. byl podle § 167 e, 34 tr. zák. použitím § 338 tr. ř. uložen trest těžkého žaláře patnácti měsíců, zostřeného jedním postem měsíčně, zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a ve výrocích s tím sou-

visejících jako zmatečný a obžalovaného odsoudil za trestné činy, jimiž byl napadeným rozsudkem uznán vinným, podle § 167 e) tr. zák. se zřetelem k ustanovení § 34 tr. zák. a použitím § 338 odst. druhý tr. ř. ku trestu těžkého žaláře v trvání 4 (čtyř) let, zostřeného jedním postem a jedním tvrdým ložem čtvrtletně.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost státního zastupitelství napadá rozsudek porotního soudu důvodem zmatečnosti podle § 344 čis. 12 tr. ř. Tento zmatek spatřuje v tom, že sborový soud porotní »vykročil z mezí zákonné trestní sazby pokud se týče z mezí svého práva zmírňovacího«, sníživ obžalovanému použitím § 338 tr. ř. trest těžkého žaláře pod 3 leta. Podle zásady § 34 tr. zák. bylo v souzeném případě obžalovanému vyměřiti trest podle § 167 e) tr. zák., t. j. podle trestní sazby těžkého žaláře od 10 do 20 let. Sborový soud porotní vzal skutečně za podklad vyměření trestu trestní sazbu § 167 e) tr. z.; neboť uvádí v napadeném rozsudku a v jeho důvodech výslovně, že trest byl vyměřen podle § 167 e) tr. zák. Vyměřil-li takto sborový soud porotní trest podle správné trestní sazby, nepřichází tu vykročení z mezí zákonné trestní sazby po rozumu § 344, čis. 12 tr. ř. vůbec v úvahu. Odůvodněna je však stížnost, pokud namítá, že sborový soud porotní vykročil způsobem svrchu řečeným z mezí svého zmírňovacího práva. Zmírňovací právo, jež přísluší sborovému soudu porotnímu v případech, v nichž by — jako v souzeném případě — bylo podle zákona vyměřiti trest mezi 10 a 20 lety, jest upraveno druhým odstavcem § 338 tr. ř. Podle tohoto ustanovení zákona smí sborový soud porotní v takových případech, sbíhajících se velmi důležité a převažující okolnosti polehčující, zmírniti trest ne sice co do druhu, avšak co do trvání, nikoliv však pod 3 léta. Snížil-li tedy sborový soud porotní v souzeném případě trest podle zákonné trestní sazby těžkého žaláře od 10 do 20 let vyměřený použitím § 338 tr. ř. na 15 měsíců, vykročil tím z mezí svého práva zmírňovacího a zatížil tím svůj rozsudek zmatkem podle § 344 čis. 12 tr. ř. stížností uplatňovaným.

Tvrdí-li obžalovaný v odvodu, že sborový soud porotní vyměřil obžalovanému ve skutečnosti trest podle § 167 g) tr. zák., tedy podle trestní sazby těžkého žaláře od 1 roku do 5 let, a že tudíž § 338 tr. ř., jehož se v rozsudku dovolává, vůbec nepoužil, nýbrž vyměřil trest v mezích zákonné trestní sazby, vychází při tom, jak je patrné z vývodů odvodu, zřejmě z předpokladu, že skutek obžalovaného zjištěný porotci kladným zodpověděním 1. hlavní otázky tvoří jen skutkovou podstatu zločinu zhářství podle §§ 166, 167 g) tr. zák. proto, že porotci zodpověděli záporně dodatkovou otázku. »Povstala z toho (t. j. z činu v 1. hlavní otázce uvedeného) poškozeným značná škoda?« Tento předpoklad je však mylný. Ve skutečnosti byl kladným zodpověděním 1. hlavní otázky »Jest František S. vinem, že dne 3. dubna 1928 mezi 11. a 12. hodinou noční zapáliv slámu na půdě domku Františka a Josefa M-ových v P. předsevzal jednání, z něhož podle jeho

úkladu měl vzejíti na cizím majetku požár a že oheň vyšel?« zjištěn skutek vykazující všechny náležitosti objektivní a subjektivní skutkové podstaty zločinu žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák., trestného podle § 167 e) tr. zák. Zodpověděli-li porotci záporně shora řečenou dodatkovou otázku k 1. hlavní otázce, mělo to jen za následek, že skutek, o němž tu jde, nesměl býti kvalifikován jako zločin žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák. a že v důsledku toho nesměl býti vzat za podklad trest § 167 d) tr. zák., t. j. trest doživotního těžkého žaláře. Tvrzení odvodu, že v rozsudku jest uvedeno, že se obžalovaný dopustil zločinu žhářství podle §§ 166, 167 c) tr. zák., odporuje svrchu řečenému obsahu rozsudku. Skutková podstata zločinu žhářství podle §§ 166, 167 g) tr. zák., jež kromě jiného předpokládá, že čin byl předsevzat ve dne, nepřichází tu podle výroku porotců vůbec v úvahu, nýbrž jde tu podle onoho výroku o skutek, jenž zakládá skutkovou podstatu zločinu žhářství podle §§ 166, 167 e) tr. zák., trestného podle § 167 e) tr. zák. Bylo tudíž odůvodněné zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek ve výroku o trestu a v důsledku toho též ve výrocích s tím souvisejících zrušiti a obžalovanému vyměřiti nový trest podle § 167 e) tr. zák. se zřetelem k ustanovení § 34 tr. zák., při čemž bylo shledáno přitěžujícím větší nebezpečnost, z činu obžalovaného hrozící (§ 43 tr. zák.) a souběh tří zločinů (§ 44 a) tr. zák.), polehčujícím pak, že obžalovaný jest slabšího rozumu (§ 46 a) tr. zák.), že je zachovalý (§ 46 b) tr. zák.), že jednal v prudkém hnutí mysli (§ 46 d) tr. zák.) a že se částečně doznal (§ 46 h) tr. zák.). Vzhledem k důležitým a převažujícím okolnostem polehčujícím bylo použito § 338 tr. ř.

Čís. 3357.

Porušení předpisů § 116 tr. ř. nepřibráním soudních svědků a obžalovaného k ohledání a § 221 tr. ř. nepředvoláním znalce nejméně tři dny před hlavním přelíčením není ohroženo zmatečností podle § 281 čís. 3 tr. ř. a není ani zmatečností podle § 281 čís. 4 tr. ř., nebyl-li při hlavním přelíčení učiněn návrh na odklizení domnělé závady.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1928, Zm II 468/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 12. listopadu 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 173, 174 II c), 176 II a), 179 a 180 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Stěžovatel dovozuje, že jest opodstatněn důvod zmatečností podle čís. 4 § 281 tr. ř., poněvadž bylo nesprávně použito zákona a zásad řízení podstatných se stanoviska obhajoby tím, že k důkazu znaleckému ve vyšetřování, který se jeví býti vlastně ohledáním ve smyslu § 116 a násl. tr. ř., nebyli přibráni ani soudní svědci ani obžalovaný, jak to